

ikke noget ved lugten, og jeg synes stadig væk, regeringens politik lugter på det her område.

Så vil jeg gerne nævne et eksempel, bare ét eksempel ud af de 62 områder, som vi har arbejdet med i Færdselsikkerhedskommissionen, og som nu er blevet neddroset fuldstændig som konsekvens af besparelserne. Det er nemlig et område, som jeg ellers normalt ville forestille mig at en konservativ minister ville være lykkelig for at stimulere, nemlig arbejdet på virksomhederne og samarbejdet med det private erhvervsliv om de her indsats, men det er fuldstændig neddroset, hvis man nu ellers skal tro Justitsministeriets egen status.

Så sent som i morges modtog jeg – ministeren har jo modtaget et brev allerede i oktober uden at gøre så meget ved det – på baggrund af debatten i medierne en henvendelse fra ALKA Forsikring, der helt af sig selv og finansieret er gået i gang med et stort projekt i Vejle Amt, hvor man forsøger lige præcis at sætte ind over for de unge, hvor man tilbyder de unge en særlig præmiedsættelse, mod at de går på et kursus, hvor de lærer, at de faktisk ikke kan køre bil, hvis de kører stærkt, hvor man også har bevilget penge til det her kursus og sammen med amtet, der så stillede kørebaner til rådighed, har markante resultater på det her område og nu siger: Det vil vi gerne udbrede til hele forsikringsbranchen, vi vil gerne arbejde på det, vi vil gerne komme videre, det behøver ikke engang koste det offentlige særlig meget.

Men der er lukket og slukket!

Det er sådan et område, hvor jeg bare tænker: Hvis man endelig vil skære så mange midler, hvorfor tænker man så ikke kreativt og prøver noget andet? Det virker, som om man er gået fuldstændig i stå.

Jeg synes simpelt hen, at det her er et område, hvor regeringens politik er under al kritik. Man skærer uden at sætte noget i stedet; man har ingen visioner, og man vedkender sig ikke engang det ansvar, som helt åbenlyst ligger på denne regerings skuldre.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

Kl. 16.10

Keld Albrechtsen (EL):

Den tragiske kendsgerning, når vi diskuterer trafikikkerhed, er, at selv med en forstærket indsats, selv hvis vi f.eks. havde en anden regering, der virkelig ville sætte ressourcer ind på

trafikikkerhed, ville det kræve en hel ekstraordinær indsats at nå målsætningen om en reduktion af antallet af drab og alvorlige ulykker på 40 pct. i perioden frem til 2012.

Selv om det jo ikke engang er et acceptabelt niveau – naturligvis, for en ulykke er én for meget – så er situationen altså den, at hvis den målsætning bare nogenlunde skal opfyldes i perioden frem til 2012, skal der gøres mere på området og ikke mindre. Derfor er det jo forstemmende, at der så i dag kom et forslag til vedtagelse, der godkender regeringens passivitet på det her område. Det er forstemmende.

Det er jo sådan, at hvis man for alvor skal ændre situationen omkring trafikdrab, er det sådan nogle ting som kollektiv trafik, cykelstier, trafikregulering for de bløde trafikanter i de trafikalt tungt belastede områder i de store byer osv., som virkelig batter noget.

Den nuværende regering er ikke indstillet på i sin trafikplan virkelig at opprioritere den kollektive trafik, men er indstillet på fortsat at lade den kollektive trafik smuldre: takststigninger, udliciteringer, manglende bevillinger til fornyelse af jernbanestrækninger. Vi må se frem til en periode, hvor den kollektive trafik fortsat vil forvitte, og hvor f.eks. antallet af passagerer på S-tog og andre strækninger vil fortsætte med at falde, fordi virkningerne af privatiseringer og takststigninger vil tvinge folk over i bilerne.

Den udvikling vil man så også fra regeringens side yderligere opmuntre ved at prioritere pengene til at bygge motorveje for yderligere at få folk ud af togene og over i bilerne.

Så regeringens politik er grundlæggende gearret efter at fremme privatbilismen og svække den kollektive trafik og dermed altså også øge antallet af trafikofre. Det er jo den helt basale kendsgerning omkring udviklingen i trafikken, at bare for at holde antallet af trafikdrab på det niveau, det er i dag, skal der som følge af regeringens satsning på privatbilismen hvert eneste år gøres en indsats.

Vi har jo altså også set, at det sidste år, hvor vi har tal fra, er antallet af ulykker ikke faldet, men tværtimod steget. Og vi kan se, at på væsentlige punkter er vi i vanskeligheder med at leve op til målsætningen. F.eks. når det gælder cyklist, ja, så ligger vi der, hvor det på nuværende tidspunkt tyder på, at vi ikke længere kan holde målsætningen, allerede inden virkningen af regeringens nedskæringer for alvor har vist sig.

Så det er en meget deprimerende situation, og hvis regeringen skulle til eksamen alene på sin